

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben egész évre 240 K, félévre 120 K, negyedévre 60 K.
Vidékre postai szétküldéssel egész évre 360 K.
Egyes szám ára 8 korona.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztők és kiadók: Ifj. Rónai F. és Pandur B.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kőszeg, Várkör 39. sz.
Telefon-szám 23.

Nyitótér sora 20 korona.

Hirdetések négyzetcentiméterenként 6 K.
számlittrák.

Néhány szó a kőszegi földbirtokreformhoz.

E lap múlt számában részletesen közölve volt a kőszegi földbirtokrendező bíróság eljárása illetve annak eredménye a földbirtokreformmal kapcsolatosan. Nemcsak a földbirtokrendező bíróság, de mindenki tudja Kőszegen, hogy — sajnos — földbirtokot gazdasági célokra kiosztani ezidőszert Kőszeg határában lehetetlen, mert nagyobb földbirtoktest ezen célra rendelkezésre nem áll. Az Esterházy hercegi uradalomnak Kőszeg város határában alig van 25 hold szántója, illetve rétje, melyből a felsővárnál ugyanis rendelkezésre bocsajtott több mint 12 holdat, a gimnáziumnál pedig közel 4 holdat. Van még a hercegi uradalomnak a káposztások mellett egy jó darab rétje, mely köztudomás szerint árteri terület, továbbá ugyancsak a káposztások fölött néhány szántója, de ezt az uradalom fűrésztelep és papírgyár céljaira fentartotta magának és így ezt is ki kellett kapcsolni a földosztási eljárás során. Figyelembe kellett venni ugyanis, hogy egy ilyen ipar és gyártelep létesítése Kőszeg városnak is elsődrendű érdeke, mert ha létesül, — mihez kétség nem fér — ugy több száz embernek ad biztos kenyeret. Van még a hercegnek Kőszeg város szomszédságában földingatlan, de ezt úgy Doroszlóban, mint Lukácsházán, eligényelték az ottani igényjogosultak és így Kőszeg város földmunkásai itt sem jöhettek figyelembe.

Igenis szó volt arról, hogy az egyetlen nagybirtokostól, Kőszeg szab. kir. városától vesz igénybe szántót a földbirtokrendező bíróság. Kőszeg városának ugyanis a Mexikóban és a Reitangeren van közel 400 kat. hold szántója. De le kell szögeznünk, hogy a város ezen földbirtoka több mint 200 család bérletében van, kik valamennyien nincstelenné, illetve földnélküliek, vagy ha van is földjük, az alig 1 hold nagyságú és érdekes, hogy ezen földbérletük közül senkisémmel nem jelentkezett mint igénylő, mert könnyebben boldogul mint bérlő, hiszen a minimális bérletet fizeti gabonában és viszont, ha mint igénylő lépne

fel a földért fizetendő megváltási ár súlyosan érintené, sőt azt megfizetni sem bírná, mert még a mexikói földek is megérnek ma — még megváltási árban is — holdanként 250—300.000 koronát. Ezt az összeget pedig előteremteni nagy feladat volna akármelyik bérlőnek is. Nyilván ezen szempontok vezethették a városi bérletet, mikor a földigényléstől elállottak, illetve nem jelentkeztek.

A földbirtokrendező bíróságot is a fenti szempontokon kívül még az is vezérelte, hogy egy városnak, ha van is egynehány száz hold ingatlanra, arra a városnak, mint erkölcsi testületnek anyagi helyzetének biztosítására ugyancsak szüksége van, mert jóllehet Kőszeg városának erdősegei vannak, (hisz valamikör a Mexikó és Reitanger is erdő volt) a jövő városi feladatokat megvalósíthatása szempontjából esetleg éppen szántó-ingatlanra lesz szüksége, hogy valamely, a város létérdekét szolgáló intézmény megvalósítható legyen.

Tehát igenis, nyomós indokok voltak amellett, hogy a város ingatlanait se vegye igénybe a földbirtokrendező bíróság, de meg a polgármester sem ajánlhatta fel ezen ingatlanokat a földreform céljaira, éppen a fenti okoknál fogva. A földbirtokrendező eljárás befejezése után mégis akadtak jelentkezők, de nem a bérlők közül, hanem inkább a földmunkás emberek közül, kik földet kértek. Ezek mindössze vagy negyvenen vannak és bár nem akarjuk elvitatni jogos igényüket, de azt hisszük, hogy ezek a jóra való emberek tévedésben vannak, mert nem számolnak azzal, hogy a gazdasági eszközökön (eke, borona, fogat, állat) kívül, még a szükséges anyagi eszközökkel sem rendelkeznek ahhoz, hogy egy kis holdnyi területet is megválthassanak, mert hiszen ehhez is kell legalább 200—250.000 korona, mit ha nem is azonnal, hanem a földbirtokreform értelmében hosszú éveken át fizetnének is, elviselhetetlen teher volna részükre. De nem szabad megfeledkezni egy másik szemponttól sem és ez az, hogyha ezen utólag jelentkezett 40—50 embernek csak egy magyar holdnyi területet is juttatna a földbirtokrendező bíróság

a Mexikóból vagy a Reitangerből, ugyanakkor ugyancsak 40—50 bérlő családot kellene megfosztani kis bérletétől s ezzel anyagi existenciájuktól és az a helyzet állna elő, hogy a volt bérlők teljesen nincstelenné válnának, az ujonnan földhöz jutottak pedig nem tudván gazdasági eszközök hiányában rendesen megművelni földjeiket, nemzetgazdasági szempontból állna elő, egy éppen nem kívánatos állapot.

A fentiekből nyilvánvaló, hogy földbirtok kiosztásról Kőszeg város területén ezidőszert igazán nem lehet szó. Alaposan és behatóan tárgyalta ezt meg a földbirtokrendező bíróság és végeredményben azon álláspont alakult ki, mint egyetlen lehetőség, hogy Kőszeg városban csak házhely kiosztásról lehet szó.

Házhelyekül több helyet, illetve területet vett kombinációba a bíróság. Szóba jött a volt honvédlaktanya és Rohonci-ut mindkét oldalán elvonuló terület is. Ezen területet azonban el kellett ejteni azért is, mert nem volt szabad figyelmen kívül hagyni azon lehetőséget, hogy Kőszeg városa már érdemben foglalkozott egyezbenn azzal, hogy a volt honvédlaktanya kibővítési céljaira a mögötte levő területeket igénybe veszi, minek a lehetősége beáll abban a pillanatban, mihelyt Magyarország újra ország lesz, amit pedig reményleni kell. De nem vette figyelembe egyelőre ezen helyet azért sem a bíróság, mert a házhelyigénylők máshol és igen alkalmas helyeken voltak kielégíthetőek anélkül, hogy kisebb földbirtoktulajdonosokat kellett volna ezidőszert megfosztani birtokuktól.

Szóba jöhetett volna még a régi vásártér terület szabad része is, de ezzel szintén nem foglalkoztak, azért sem, mert mint a város tulajdona alkalmas lehet valamely közintézmény megvalósításának helyéül. Mégis felajánlotta a város a volt Frigyes-laktanya és a munkásházak közötti városi területet, jóllehet ezen területnek is volt a múltban egy igen fontos rendeltetése, az, hogy ezen területen épüljön fel a helybeli katonaság kórháza. Kitért a háború és a terv megvalósítható nem volt és ha a jövőben majd erre mégis szükség lesz, azért mentesítette viszont a

Csak a pincéig.

Irta Kájel István.

Taracs Mihály mellett csak úgy ment el a komája, mint a kocsi a kocsival, csak a kereke zörgött vagy a csizmája kopogása hallott. Tót Imre a köszönést se fogadta.

— Mi lelte kedves komám uram, hogy úgy mén el mellettem, mint egy csah zseandár?

— Hát én „kend”-nek nem köszönök!

— Éjha! hát én kendnek csak „kend” vagyok? Akkor kend is csak „kend” lesz nekem! Érti-e? Peig én azt hittem, hogy én vagyok a kedves komám uram, kedves komám uramja.

Igy a Mihály.

— Hát kend csak „kend”? Tudja?! Már ha én kedves komám uram kedves komám uramja volnék, akkor nem — izéne a: Zsuzsivall! Igy az Imre.

Hopp! Itt a bibi! Mindössze az történt, hogy a kedves komám uram elvette második feleségnek, bus özvegyisége azívvidámítására Zsuzsít, a falu legszebb, da legszegényebb özvegyat, akit Mihály szeretett volna egész fiatalágában magának, de azülei nem és nem engedték! — Pedig sokat hallgatott és turt érte. Kért, rimánkodott, évekig nem nősült, de

a gögös Taracs aratója leányát el nem fogadja! Nem mig él! — Ezt fogadta.

— Elveheted! De nem te, sem a lány a házam küszöbét soha át nem lépitek, — nem, mig élek, de még azután se!

Tréfál az öreg — gondolta akkor Mihály, szokták ezt az öregek mondani, Basa Gergő bátyám is azt mondta az Istvánnak, a nem hallgatott az öregre, elvette a Páka Lidit, két év múlva mégis hazafogadta. Azután se! ha ű meghal, hát mit parancsol ő akkor?

— Elveszem! el én!

Az öreg Taracs elment a jegyzőhöz.

— Jegyző uram! Eladom az összes birtokom, házam, földem, szőlóm, halálomig való haszonélvezett köll csak! Halálom után lesz csak a vevő.

A jegyző nagyot bámult.

— Tréfál, Taracs uram, vagy mi? Nem vette komolyan a dolgot.

— Nem tréfálok! Haragszom arra a büdös köllökre; minden áron a Kis Zsuzsít akarja, hát én meg nem akarom beereszteni még a halálom után se a portára, tanulja meg az a gyerek a tizparancsolatot, hogy tisztelje apját, anyját, tanulja meg, hogy Kis Zsuzsa fölér-e öreg Taracs Mihály vagyonával.

— Jól van Taracs Mihály uram! Meg lesz

a mit kér, az adásvételi szerződést megcsinálom, harmadnap jöjjenek be aláírni.

— Megállj! büdös köllök! Nem leszel ur az én portámon!

Igy az öreg.

— Taracs Miska fiát hívj be azonnal, — szól a jegyző a kisbírónak, de az öreg meg ne tudja ám!

A jegyző elárulta az öreg szíve keserűségét a Miska előtt és imígyen adott tanácsot:

— Miska fiam! Sokan vagyunk férfiak, a kik a régi szerelmüket nem vehették el! Neked is ez lesz a keresztöd. Viseld. Mert ha az öreg eladja birtokát, mig él, ő nem oresszto, ha meghal, az új tulajdonos nem engedelmes fia apádnak!

— Édes apám! megnősülök! — így a fiu.

— Jól van fiam! ki a menyasszony?

— A kit az édesapám akar!

Meglágyult az öreg! S mert ő választhatott a fiának, fele birtokát tüstént a nevére iratta. Nagy jutalom es apától fiának az engedelmeségért!

Hej! de a régi szerelem! A régi szerelem! Miska szívében nyitott seb maradt! Pedig szép családja van!

És: most? . . .

Komám uram a közel szomszédba hozta

